

ת"פ (ראשון לציון) 43077-04-23 - מדינת ישראל נ' לידר שטריים

ת"פ (ראשון-לציון) 43077-04-23 - מדינת ישראל נ' לידר שטריים-שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 43077-04-23

מדינת ישראל

נגד

לידר שטריים

בית משפט השלום בראשון-לציון

[29.01.2025]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גמר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. ביום 7.12.22 בשעות הבוקר, נהג הנאשם ברכבו. בשעה 8:55 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל נמל התעופה בן גוריון ונהג כשלפניו בכביש מונית, בה נהג המתלונן. הנאשם הבהב באמצעות אורות הרכב למונית, עקף אותה משמאל וכאשר היה במקביל אליה נטל אביזר צעצוע דמוי אקדח, שהיה ברשותו, ונופף בו אל עבר המתלונן. רישום פלילי

3. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

הסכמות הצדדים

4. הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לשירות המבחן כאשר לבקשת ההגנה תיבחן אפשרות ביטול הרשעתו. המאשימה ציינה כי היא עומדת על הרשעת הנאשם.

שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 4.12.24 עלה כי הנאשם כבן 23, מתגורר בבית אמו ביישוב מתן, שירת בצה"ל שירות מלא בחיל המודיעין וכיום הוא סטודנט למדעי המחשב במכללה האקדמית ברמת גן.

בעבר עבד הנאשם בשירות לקוחות בקליניקה רפואית, ולדבריו החל בהליכי מיון לעבודה כמפעיל מערכות מידע בבית החולים שיבא.

6. הנאשם הודה, נטל אחריות מלאה על העבירות שביצע, ביטא בושה וחרטה ולטענתו פעל באימפולסיביות ובאופן חריג להתנהלותו השגרתית. הנאשם שלל בעיות כלשהן, לרבות בתחום ויסות דחפים תוקפניים.
7. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות וכוחות, מתפקד באופן תקין במסגרות השונות בחייו, הרקע לביצוע העבירה אינו בשל דפוסי התנהגות אלימים, עמוקים ומושרשים. שירות המבחן סבר כי קיימת רמת סיכון נמוכה למעורבות בהתנהלות אלימה בעתיד, וכי החומרה הצפויה של תוצאות האלימות, נמוכה אף היא.
8. שירות המבחן לא התרשם מבעייתיות בולטת הדורשת מעורבות טיפולית והנאשם הביע נכונות לשאת בתוצאות התנהגותו באמצעות ביצוע צו שירות לתועלת הציבור.
9. הנאשם לא הציג לפני שירות המבחן מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית בתעסוקתו, ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצה לבטל את הרשעתו.
ראיות לעונש
- הנאשם הגיש את המסמכים כדלקמן:
10. מכתב המלצה מיום 11.6.23 מטעם מפקדו של הנאשם בצבא, אשר ציין כי הנאשם הפגין חוסן מול אתגרים אישיים, הוא חייל מסור, ערכי, מקצועי, אוהב אדם ומלא באהבת הארץ והמולדת (נ/1); מכתב התנצלות אשר הועבר למתלונן במסגרתו הביע הנאשם חרטה עמוקה וכנה על מעשיו (נ/2); מכתב מטעמה של מור גד, המפרט את הקשר המיוחד שנוצר בין הנאשם לבנה, נער על הרצף האוטיסטי והנאשם חונך אותו (נ/3); מכתב הערכה מטעם דניאל פלד, מנכ"ל פראנה-מרפאה פרטית המטפלת בחמצן היפרבארי, בו מצויין כי הנאשם השתלב במהירות רבה במקום, הוא עובד מסור בעל יכולות למידה, קליטה ותקשורת יוצאת דופן (נ/4); מכתב המלצה מטעם הגב' אתי רבינה, מנהלת הוסטל בר דרור- "בית אייל". במכתב צוין כי הנאשם התנדב כחונך וכיום הוא משמש כמדריך בהוסטל. הנאשם מהווה חלק בלתי נפרד מהצוות, הוא מהווה עמוד תווך במקום ותרומתו למקום בלתי ניתנת להחלפה. עוד הובהר כי כל רישום פלילי, יפגע באופן ישיר ומיידי במעמדו של הנאשם ויגרום להפסקת העסקתו (נ/5); אישור מיום 25.11.24 המעיד על קבלת הנאשם לעבודה בחוג לאנגלית. באישור צוין מפורשות כי על הנאשם להמציא תעודת יושר והובהר כי לא יוכל לעבוד במקום עת קיים לו רישום פלילי.
טיעוני הצדדים לעונש

11. המאשימה עמדה על הערכים בהם פגע הנאשם ועל חומרת העבירה תוך שציינה כי אמנם האיום נעשה באמצעות אקדח צעצוע, אך בעת ביצוע העבירה, לא ניתן היה לדעת שמדובר בצעצוע. המאשימה הגישה פסיקה ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשים.
- המאשימה הבהירה כי עבירות אלימות על רקע סכסוך בכביש הפכו לתופעה רווחת שיש להוקיעה, כך שהאינטרס הציבורי ייפגע מקום בו תבוטל הרשעתו של הנאשם. כמו כן לשיטתה, לא הציג הנאשם מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטיה שתגרם לו היה והרשעתו לא תבוטל.
- על כן, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.
12. ההגנה ביקשה לבטל את הרשעתו של הנאשם. לשיטתה, תסקיר שירות המבחן- חיובי, הנאשם בחור צעיר, מלח הארץ, שירת בצבא בשירות סדיר ובמילואים, מתנדב במד"א ובקהילה. הנאשם היה צפוי להתקבל לעבודה בבית חולים בתל השומר, אך נוכח ההליך הפלילי, נמנעה ממנו הקבלה לעבודה. הסנגור הוסיף כי הנאשם עובד כיום בהוסטל ולו ההרשעה תשאר על כנה, צפוי לו נזק, לאור היותו סטודנט מצטיין במחשבים.
- הסנגור הוסיף כי הנאשם הודה מיד במיוחס לו, התנצל לפני המתלונן, והביע בושה וצער. עוד טען הסנגור, כי באותה העת היה נתון הנאשם בתקופת משבר נוכח הקונפליקט בין הוריו שהתגרשו. על כן, עתרה ההגנה לסיים את ההליך בענייניו של הנאשם ללא הרשעה והסכימה לשלם פיצוי למתלונן.
13. לבסוף, שמעתי את הנאשם עצמו אשר הביע חרטה עמוקה ובושה במעשיו. לדבריו, למד את הלקח ולא ישוב עוד לבית המשפט. כמו כן, הביע צער בפני המתלונן.
- דין
שאלת ההרשעה
14. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ההגנה ועיינתי במסמכים שהגישה, נחה דעתי כי עסקינן במקרה חריג המצדיק להימנע מהרשעה. אנמק בקצרה.
15. כידוע, כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית יורשע בדין, ורק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשעה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהדגיש כי סיום ההליכים ללא הרשעה הינו בגדר חריג מצומצם בלבד, ראו למשל ע"פ 9150/08 מ"י נ' ביטון (23.7.09) שם נקבע כי:
- "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית- המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפרה את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק".

16. הכללים המנחים לבחינת סוגיית אי ההרשעה נקבעו במסגרת הלכת כתב- ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פד"י נב (3) 337, ולפיהם:
"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".
17. בענייננו, מדובר בעבירת איומים שבוצעה בכביש. על בתי המשפט למגר את האלימות בכבישים אשר הפכה למכת מדינה. לא אחת מוטלים עונשים מוחשיים, משיקולי הרתעה בעבירה מסוג זה, אך עם זאת, ניתן לומר כי בנסיבות המתאימות ניתן להימנע מהרשעה, שכן האפשרות לבטל את ההרשעה לא הוגבלה אך ורק לעבירות מסוימות וקביעת כלל גורף לפיו בעבירות איומים שנעברו בכביש לא ניתן להימנע מהרשעה חותרת תחת תכלית הענישה האינדיווידואלית לפיה יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו.
18. ראו למשל את ע"פ (מרכז) 13540-01-18 כהן נ' מ"י (29.5.18), שם בית המשפט המחוזי ביטל הרשעתו של מערער לאחר שתקף וגרם לחבלה של ממש נהג רכב בו התנגש ואופנועו נפגע. בית המשפט המחוזי קבע כי על אף שיש למגר את תופעת "זעם הכביש" ולהוקיעה, יכול ויתקיימו הנסיבות בהן האינטרס הציבורי לא יפגע באופן חמור.
19. אין חולק כי מעשיו של הנאשם חמורים וגלום בהם פוטנציאל להסלמה ולנזק של ממש. יחד עם זאת, האירוע חריג לאורחותיו, אינו משקף את כלל התנהלותו, אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים והוא נעדר דפוסים אלימים מושרשים.
20. עוד, מעת ביצוע העבירה חלף זמן ניכר והנאשם לא שב וביצע עבירות נוספות. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי רמת סיכון הנשקפת מן הנאשם, נמוכה והוא אינו סובל מבעיות הדורשות מעורבות טיפולית.
21. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה ובושה על התנהלותו.
22. על כן, על אף החומרה שבמעשים, לאור כלל השיקולים, מצאתי כי האינטרס הציבורי מאפשר להימנע מהרשעה בסיבותיו המיוחדות של הנאשם וניתן להרתיעו באמצעות צו של"צ ופיצוי.
23. באשר לתנאי השני שנקבע בהלכת "כתב"- שעיקרו פגיעה קונקרטיית בנאשם, מצאתי כי ממכתבה של הגב' רבינה (5/נ) עולה כי עבודתו במקום תופסק עת יעמוד נגדו רישום פלילי. עוד הוצג לעיוני מכתב קבלה להדרכת אנגלית ובלבד שלא יעמוד נגד הנאשם רישום פלילי. היינו, הנאשם לא יוכל לעסוק בעבודות אלה, עת יורשע, ומשזו פרנסתו כעת, ההרשעה עשויה לפגוע בו.

24. בנסיבות אלה, מצאתי כי מתקיים גם התנאי השני שעניינו קיומה של פגיעה קונקרטית (ר' לעניין זה את רע"פ 8215/16 אברהם יצחק נ' מ"י (29.3.17) בפסקה 14, שם נקבע כי די בקיומה של "השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עתידו המקצועי ועל סיכויי להיקלט בעבודה" נוכח נסיבות המאפשרות הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים.
25. סיכומי של דבר, מצאתי כי בנסיבות הייחודיות של המקרה שלפניי, נוכח רף חומרת המעשים שביצע הנאשם, התרשמות שירות המבחן לפיה נשקפת מהנאשם רמת סיכון נמוכה, העובדה כי הרשעה עלולה לפגוע בעיסוקו, ובהתחשב בכך שעסקינן בנאשם אשר קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה כנה על ביצוע העבירה, אני סבורה כי יש מקום ליתן לנאשם את ההזדמנות לשקם באופן מלא את חייו, לבטל הרשעתו ולהטיל צו של"צ, פיצוי והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד.
26. לאור ביטול ההרשעה, לא מצאתי להמשיך ולבחון את מתחם העונש ההולם (ר' רע"פ 547/21 סיטיק נ' מ"י (17.3.21)).
סוף דבר
27. הנני מורה על ביטול הרשעת הנאשם בדין.
28. הנני משיתה על הנאשם כך:
א. צו של"צ בהיקף של 400 שעות.
שירות המבחן יגבש עבור הנאשם תוכנית של"צ ויעבירה לאישור ביהמ"ש בתוך 30 יום.
מובהר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בצו השל"צ, יחזור עניינו מחדש לביהמ"ש וייגזר עליו עונש אחר.
ב. פיצוי למתלונן- ע"ת 1, בסך של 4,500 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות ביהמ"ש בתוך 60 יום. המאשימה תעביר למזכירות פרטיו של המתלונן בתוך 14 יום.
ג. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנה מהיום כל עבירת איומים, ישלם את הסך של 2,500 ₪. לא יצהיר, יאסר למשך 14 יום.
המזכירות תשלח עותק גמר הדין לשירות המבחן.
זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ה, 29 ינואר 2025, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.